

AANVULLENDE UITSPRAAK KLACHTENCOMMISSIE WVGZ
3 september 2024 (mondelinge uitspraak 9 augustus 2024)

Klager: Dhr. XXXXXXXX, geboren op XXXXXXXX, verblijf houdend in XXXXXXXX, locatie, te XXXXXXXX.

Klager wordt ondersteund door mw. XXXXXXXX,
patiëntenvertrouwenspersoon (pvp) en zijn moeder

Aangeklaagde: Mw. dr. XXXXXXXX, psychiater

Zitting: 9 augustus 2024 via Teams

Klachtnummer: 24.073

1. Het verloop van de aanvullende procedure

1.1. Het verloop van de procedure

- Op 9 augustus 2024 heeft de commissie de klacht met betrekking tot de urinecontroles van klager gegrond verklaard.
- Op 23 augustus 2024 heeft klager een aanvullend klaagschrift ingediend waarin de vraag om schadevergoeding nader wordt onderbouwd.
- Op 30 augustus 2024 heeft aangeklaagde een reactie op het aanvullend klaagschrift gegeven.
- Op 2 september 2024 is het aanvullend schrijven van zowel klager alsook aangeklaagde beoordeeld. Dezelfde dag is de beslissing, zie punt 7, aan klager, aangeklaagde en de pvp medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

2. De beslissing

Uit hetgeen ter zitting is besproken blijkt dat klager voorafgaand aan zijn verlof mee moest werken aan een urinecontrole. Deze vorm van verplichte zorg is ingezet omdat klager gediagnostiseerd is met een psychotische stoornis en middelengebruik. Aangeklaagde heeft getracht te onderzoeken wat de oorzaak voor het psychotische episodes is en om uit te sluiten dat dit door het gebruik van middelen komt, heeft aangeklaagde getracht zicht te krijgen op het gebruik van klager. Aangeklaagde heeft echter verzuimd deze vorm van verplichte zorg op te nemen in de gemotiveerde beslissing ex artikel 8:9 Wvvgz. Hierdoor heeft de commissie besloten dat de klacht van klager over dit onderdeel formeel gegrond te verklaren. Inhoudelijk acht zij het beklag ongegrond.

Klager is in de gelegenheid gesteld om het verzoek om schadevergoeding schriftelijk te onderbouwen. De instelling is daarna in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren.

3. Toelichting klager – samengevat

Namens klager heeft de PVP een toelichting opgesteld. In lijn met de 'Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken' van het Landelijk Overleg Vakinhoud Familierecht (LOVF), gepubliceerd op 18 juli 2024, wordt gesteld dat voldaan is aan de juridische vereisten voor schadevergoeding. Hierbij wordt uitgegaan van de aannemelijkheid dat schade is geleden door normschendingen. Klager verzoekt de klachtencommissie om een actieve rol in het vaststellen van de feiten en wijst op het recht van de commissie om ambtshalve een billijke schadevergoeding toe te kennen.

Klager werd van 23 januari 2024 tot 2 mei 2024 dagelijks onderworpen aan urinecontroles waarbij hij zich volledig moest ontkleden. Dit werd als zeer vernederend ervaren. De klachtencommissie acht aannemelijk dat de verplichte zorgvorm 'controleren op de aanwezigheid van gedragsbeïnvloedende middelen' niet is besproken met klager en er geen correcte beslissing ex art. 8:9 Wvvgz is uitgereikt. Klager heeft hierdoor immateriële schade geleden, met gevoelens van rechteloosheid en psychisch leed als gevolg. Hij verzoekt om immateriële schadevergoeding op grond van artikel 6:106 sub b BW, waarin compensatie wordt toegekend aan wie in zijn persoon is aangetast. Klager benadrukt dat zijn herstelproces ernstig is belemmerd door de onterechte vrijheidsbeperkingen en de vernederende urinecontroles.

Klager werd gedurende 100 dagen onderworpen aan urinecontroles zonder geldige titel, waarbij hij zich moest ontkleden. Hiervoor wordt een schadevergoeding van €15,- per dag als billijk beschouwd, wat neerkomt op een totaal van €1.500,-. Tevens is geen correcte art. 8:9 Wvvgz beslissing verstrekt en de verplichte zorgvorm werd niet deugdelijk onderbouwd. Hiervoor wordt een aanvullende vergoeding van €60,- voorgesteld, gebaseerd op drie schendingen van de zorgvuldigheidseisen (€20,- per schending).

4. Weerwoord van aangeklaagde - samengevat

De instelling merkt op dat de klachtencommissie de klacht op formele vereisten gegrond heeft verklaard en dat zij inhoudelijk de klacht ongegrond hebben verklaard.

Met betrekking tot de claim in verband met het ontbreken van de schriftelijke beslissing ex. Artikel 8:9 Wvvgz, met inbegrip van het gebrek aan onderbouwing en het niet uitreiken aan klager en zijn vertegenwoordiger, acht de instelling de verzochte schadevergoeding ad. 60 euro een redelijk bedrag.

5. Overwegingen van de Klachtencommissie

5.1. Formele vereisten

De klachtencommissie is bevoegd op grond van de artikelen 10:3 juncto 10:11 Wvvgz een billijke schadevergoeding toe te kennen als een klacht op grond van deze artikelen gegrond wordt verklaard.

Voordat de klachtencommissie overgaat tot het toekennen van een schadevergoeding, dient de instelling op dat voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om zich daarover uit te laten. De instelling is daartoe in de gelegenheid gesteld en heeft van haar bevoegdheid gebruik gemaakt, zoals hiervoor is benoemd.

De klachtencommissie heeft de aanvullende stukken en argumenten van zowel klager als aangeklaagde zorgvuldig bestudeerd. De commissie erkent dat de instelling verzuimd heeft om de verplichte zorgvorm 'controleren op de aanwezigheid van gedragsbeïnvloedende middelen' correct vast te leggen in een gemotiveerde beslissing ex artikel 8:9 Wvvgz. Dit formele gebrek heeft ertoe geleid dat de klacht op deze grond gegrond is verklaard.

De commissie volgt echter haar eerdere uitspraak en de redenering van de instelling dat de inhoudelijke gronden voor de klacht ongegrond zijn. De ingezette urinecontroles waren gerechtvaardigd gezien klagers diagnose en de noodzaak om zijn middelengebruik in kaart te brengen. De klacht dat deze controles als vernederend en schadelijk voor het herstelproces zijn ervaren betreft de klachtencommissie maar wordt niet ondersteund door voldoende bewijs dat deze controles buitenproportioneel of onnodig belastend waren. De commissie acht daarom de verzochte schadevergoeding van €1.500,- voor immateriële schade ongegrond.

Wat betreft het formele gebrek, namelijk het ontbreken van de schriftelijke en correct onderbouwde beslissing ex artikel 8:9 Wvvgz, acht de commissie het redelijk om een beperkte schadevergoeding toe te kennen. De door de instelling voorgestelde vergoeding van €60,- wordt als passend beschouwd voor de schending van de formele vereisten.

De klachtencommissie concludeert dat klager recht heeft op een schadevergoeding van €60,- vanwege het niet voldoen aan de formele vereisten bij het vastleggen en verstrekken van de beslissing ex artikel 8:9 Wvvgz. De overige verzoeken om schadevergoeding worden afgewezen.

7. Beslissing

De klachtencommissie voornoemd;

Wijst de vraag om schadevergoeding ten hoogte van een bedrag van 60 euro vanwege het niet voldoen aan de formele vereisten toe en wijst het overige af.

Deze beslissing is genomen door:

Mw. mr. XXXXXXXX, voorzitter,
Mw. drs. XXXXXXXX, psychiater
Dhr. XXXXXXXX, algemeen lid.

In aanwezigheid van mw. XXXXXXXX, ambtelijk secretaris Vincent van Gogh (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klaagster en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen. Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.

Deze uitspraak zal in kopie worden gestuurd naar:

- *Dhr. XXXXXXXX, klager,*
- *Dhr. XXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon*
- *Dhr. XXXXXXXX, advocaat,*
- *Mw. drs. XXXXXXXX, psychiater, aangeklaagde,*
- *Raad van Bestuur Vincent van Gogh,*
- *Dhr. XXXXXXXX, Geneesheer-directeur,*
- *Directie Vincent van Gogh,*
- *Mw. Mr. XXXXXXXX, vice-voorzitter klachtencommissie,*
- *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.*